

๑๓

ที่ นศ ๐๐๒๓.๓ / ๑๕๒๗

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
นครศรีธรรมราช ศาลากลางจังหวัด
ถนนราชดำเนิน นศ ๘๐๐๐๐

๕

พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอส่งคำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุข

เรียน นายกเทศมนตรีนครนครศรีธรรมราช นายกเทศมนตรีเมืองปากพั่น นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งสง
นายกเทศมนตรีเมืองปากพูน และท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ ๐๐๓๒.๐๐๘/๒๒๙๒๖ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

ด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช แจ้งว่า กระทรวงสาธารณสุข ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายกับสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘ กำหนดให้การประกอบกิจการ
“การเพาะเลี้ยงและการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” และได้ออกประกาศกระทรวง
สาธารณสุขเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดให้การ
ประกอบกิจการ ๕ (๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ) เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น เพื่อควบคุมดูแล มิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ และสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของ
ประชาชน จนเกิดเหตุรำคาญ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงขอส่งคำแนะนำ
คณะกรรมการสาธารณสุข เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและใช้เป็นแนวทางในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น
ควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ สำหรับท้องถิ่นอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบลในพื้นที่ทราบและดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นาย ช ไชคชัย อ่ำแหง)
ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. ๐-๗๕๓๕-๖๑๔๔ ต่อ ๒๐

โทรสาร ต่อ ๒๖

ที่ นศ ๐๐๓๒.๐๐๘/ ๒๒๗๒๖

ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

ถนนราชดำเนิน อำเภอเมือง นศ ๘๐๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอส่งคำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุข

เรียน ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่องแนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การเลี้ยง
สัตว์น้ำ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ
- ๒.คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่องแนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง
อบ รม หรือสะสมยางดิบ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย กระทรวงสาธารณสุข ได้ ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายกับสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้การประกอบกิจการ “การเพาะเลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” และ ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดให้การประกอบกิจการ ๕ (๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ) เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ดังนั้น เพื่อควบคุมดูแล มิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ และสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของ ประชาชน จนเกิดเหตุรำคาญ จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงขอส่งคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เพื่อใช้ สำหรับเป็นแนวทาง ในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น ควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทุกแห่ง ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายคณัย เจียมวิเศษสุข)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

โทร.๐ ๗๕๓๔ ๓๔๐๙-๑๐ ต่อ๑๒๒

โทรสาร.๐ ๗๕๓๔ ๓๔๐๖-๗

คำนิยมองค์กร “ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ มีน้ำใจบริการ”

สำนักงานส่งเสริม
ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขที่รับ ๑๖๙๘
วันที่ 27.๓.๒559
เวลา
ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
เลขที่รับ ๕๖๙๙
วันที่ 28 ต.ค 59
เวลา

ที่ นศ ๐๐๓๒.๐๐๘/ว ๔๑๒๑

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช
ถนนเทวบุรี ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอส่งคำแนะนำคณะกรรมการสาธารณสุข

เรียน สาธารณสุขอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่องแนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การเลี้ยงสัตว์น้ำ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ

๒.คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่องแนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การล้างอบ รม หรือสะสมยางดิบ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย กระทรวงสาธารณสุข ได้ ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายกับสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้การประกอบกิจการ “การเพาะเลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” และ ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดให้การประกอบกิจการ ๕ (๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ) เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ดังนั้น เพื่อควบคุมดูแล มิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ และสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชนจนเป็นเหตุรำคาญ จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงขอส่งคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เพื่อใช้สำหรับเป็นแนวทางสำหรับการให้คำแนะนำทางวิชาการ ในบทบาทของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมาย ต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น และบังคับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งหน่วยงานในสังกัดทุกแห่ง ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ดันติธนพร)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชฉวาง รักษาการในตำแหน่ง

นายแพทย์เชี่ยวชาญ(ด้านเวชกรรมป้องกัน) รักษาราชการแทน

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

โทร.๐ ๗๕๓๔ ๓๔๐๙-๑๐ ต่อ๑๒๒

โทรสาร.๐ ๗๕๓๔ ๓๔๐๗

คำนิยมองค์กร “สื่อสัตย์ รับผิดชอบ มีน้ำใจบริการ”

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การเลี้ยงสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้การประกอบกิจการ “การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด” เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้น คณะกรรมการสาธารณสุขในคราวการประชุม ครั้งที่ ๙๔-๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติให้ออกคำแนะนำเรื่องแนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อควบคุมดูแลมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกคำแนะนำต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำแนะนำนี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่มีการเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการค้า รวมถึงการเพาะพันธุ์ การอนุบาล และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ในคำแนะนำนี้ไม่รวมถึงการเลี้ยงในแหล่งน้ำหรือที่สาธารณะ และการเลี้ยงไว้เพื่อดูเล่นหรือบริโภคในครัวเรือน

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ เช่น ปลา กุ้ง ปู หอย เต่า ตะพาบน้ำ จระเข้

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการ ดังนี้

๒.๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยผังเมือง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อันไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ อันไม่ก่อปัญหาเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อกำหนดท้องถิ่นใช้บังคับ หรือมีข้อจำกัดเรื่องสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและป้องกันเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะสถานประกอบกิจการ

(๑) กรณีที่เป็นอาคาร ต้องดำเนินการดูแลอาคาร พื้น ฝาผนัง หลังคา ให้มั่นคง แข็งแรง และทำความสะอาดง่าย โดยจัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เหมาะสม

(๒) จัดให้มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น บ่อเพาะพันธุ์ บ่ออนุบาล บ่อเลี้ยง อาคารสำนักงาน บ้านพักอาศัย เป็นต้น

(๓) จัดให้มีพื้นที่ในการเก็บรักษาวัสดุ เคมีภัณฑ์ และอาหารสัตว์ที่เหมาะสม และเป็นสัดส่วน

(๔) จัดให้มีการทำความสะอาด และบำรุงรักษาอาคารสถานประกอบกิจการ รวมทั้งพื้นที่ใช้สอยอื่นๆ เป็นประจำ เช่น บริเวณที่เตรียมอาหารสำหรับใช้เลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การเลี้ยงสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้การประกอบกิจการ “การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด” เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้น คณะกรรมการสาธารณสุขในคราวการประชุม ครั้งที่ ๙๔-๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติให้ออกคำแนะนำเรื่องแนวทางควบคุมการประกอบกิจการการเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อควบคุมดูแลมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกคำแนะนำต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำแนะนำนี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่มีการเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการค้า รวมถึงการเพาะพันธุ์ การอนุบาล และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ในคำแนะนำนี้ไม่รวมถึงการเลี้ยงในแหล่งน้ำหรือที่สาธารณะ และการเลี้ยงไว้เพื่อดูเล่นหรือบริโภคในครัวเรือน

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ เช่น ปลา กุ้ง ปู หอย เต่า ตะพาบน้ำ จระเข้

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการ ดังนี้

๒.๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยผังเมือง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อันไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ อันไม่ก่อปัญหาเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อกำหนดท้องถิ่นใช้บังคับ หรือมีข้อจำกัดเรื่องสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและป้องกันเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะสถานประกอบกิจการ

(๑) กรณีที่เป็นอาคาร ต้องดำเนินการดูแลอาคาร พื้น ฝาผนัง หลังคา ให้มั่นคง แข็งแรง และทำความสะอาดง่าย โดยจัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เหมาะสม

(๒) จัดให้มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น บ่อเพาะพันธุ์ บ่ออนุบาล บ่อเลี้ยง อาคารสำนักงาน บ้านพักอาศัย เป็นต้น

(๓) จัดให้มีพื้นที่ในการเก็บรักษาวัสดุ เคมีภัณฑ์ และอาหารสัตว์ที่เหมาะสม และเป็นสัดส่วน

(๔) จัดให้มีการทำความสะอาด และบำรุงรักษาอาคารสถานประกอบกิจการ รวมทั้งพื้นที่ใช้สอยอื่นๆ เป็นประจำ เช่น บริเวณที่เตรียมอาหารสำหรับใช้เลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น

๒.๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่างๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๒) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ที่มีส่วนที่เป็นอันตราย ต้องมีครอบป้องกันอันตราย

(๓) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ที่เปลี่ยนนอกเป็นโลหะ จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าที่ได้มาตรฐาน เช่น สายดิน และเครื่องตัดไฟรั่ว เป็นต้น และได้รับการตรวจสอบเป็นประจำ

(๔) การเดินสายไฟ ต้องเดินสายไฟให้เรียบร้อยหรือเดินในท่อร้อยสาย

(๕) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำ ถ้าพบการชำรุด ต้องดำเนินการซ่อมแซมและแก้ไข พร้อมทั้งต้องมีป้ายหรือสัญญาณเตือนกรณีเครื่องจักรชำรุดหรือขัดข้อง เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

๒.๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้ และการสุขาภิบาลอาหาร

(๑) จัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ โดยลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

(๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาด และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัว ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๔) จัดให้มีอ่างหรือที่ล้างมือพร้อมสบู่ ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

๒.๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศ และมลพิษทางเสียง

จัดให้มีแนวทางและมาตรการควบคุมกลิ่นและเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดตลอดระยะเวลาประกอบกิจการ

๒.๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตราย และสิ่งปฏิกูล

(๑) จัดให้มีการบำบัดหรือการจัดการน้ำทิ้ง ให้คุณภาพน้ำทิ้ง เป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) ไม่ควรให้อาหารเกินความต้องการของสัตว์น้ำ เพื่อป้องกันมิให้มีเศษอาหารเหลือตกค้างในแหล่งน้ำ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำได้

(๓) จัดให้มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับมูลฝอย ที่เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งนี้ภาชนะรองรับมูลฝอยต้องทำจากวัสดุที่แข็งแรง ไม่รั่วซึม ทำความสะอาดง่าย มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์ไม่ให้คุ้ยเขี่ย รวมทั้งมีการรวบรวมและกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

(๔) ให้เก็บเศษอาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์น้ำ หรือเศษวัสดุอื่นที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการทิ้งลงภาชนะรองรับมูลฝอยเป็นประจำทุกวัน

(๕) มีการจัดการซากสัตว์น้ำอย่างถูกสุขลักษณะ เช่น การฝังกลบ เป็นต้น

(๖) จัดให้มี...

(๖) จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม และอ่างหรือที่ล้างมือที่ถูกต้องลักษณะ ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม โดยจัดห้องส้วมแยกชาย-หญิง และมีจำนวนอย่างน้อยในอัตรา ๑ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๑๕ คน อัตรา ๒ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๔๐ คน อัตรา ๓ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๘๐ คน และเพิ่มขึ้นต่อจากนั้นในอัตราส่วน ๑ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๕๐ คน โดยให้รวมถึงสำนักงานและบ้านพักคนงาน

๒.๗ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันเหตุรำคาญ

มีมาตรการ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อป้องกันปัญหาเหตุรำคาญที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือสภาพความเป็นอยู่โดยปกติแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

๒.๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๑) กรณีที่เป็นอาคาร ต้องจัดให้มีทางหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉิน พร้อมแผนผังแสดง โดยต้องมีป้ายแสดงให้เห็นเด่นชัด สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

(๒) กรณีที่เป็นอาคาร ต้องจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องมีการบันทึกผลการตรวจสอบ และบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย ๖ เดือน/ครั้ง

(๓) มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับ ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน ในแต่ละแผนกของสถานประกอบกิจการนั้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับการฝึกซ้อมดับเพลิง และการฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง กรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป ให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) จัดให้มีชุดปฏิบัติงานที่มีความสะอาดและเหมาะสม พร้อมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้เหมาะสมตามลักษณะงาน เช่น รองเท้าบูท ถุงมือ หน้ากาก เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีมาตรการในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการปฏิบัติงานทุกครั้ง

(๕) จัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานแรกรับเข้าทำงาน และผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และตรวจตามความเสี่ยง ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๖) จัดให้มีสถานที่ชำระล้างร่างกาย และชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น ภายในสถานประกอบกิจการ

(๗) กรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน ต้องมีการดูแลผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย รวมถึงมีการส่งต่อผู้ป่วยได้ทันที

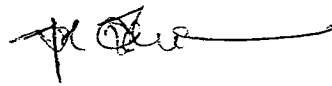
(๘) มีมาตรการ หรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การดูแลด้านสุขภาพอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และมีมาตรการในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

๒.๙ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกัน ควบคุม สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

จัดให้มีมาตรการ การป้องกัน ควบคุมสัตว์ และแมลงพาหะนำโรคในอาคารสำนักงาน และบริเวณที่เก็บอาหารสัตว์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ

ข้อ ๓ กรณีราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดท้องถิ่นว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ การเลี้ยงสัตว์น้ำแล้ว ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์และประชุมชี้แจงข้อกำหนดของท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบทั่วกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายสุรณชัย วัฒนยังเจริญชัย)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข
ประธานคณะกรรมการสาธารณสุข

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดให้การประกอบกิจการ ๕(๒) “การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ” เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้นเพื่อควบคุมดูแลมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชน จึงเห็นควรให้คำแนะนำเป็นแนวทางควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าวต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐(๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมติคณะกรรมการสาธารณสุขในการประชุม ครั้งที่ ๙๕-๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการสาธารณสุข จึงออกคำแนะนำไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำแนะนำนี้

“ยางดิบ” หมายถึง ยางธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ น้ำยาง ยางแผ่น ยางแท่ง เศษยาง ขี้ยาง ยางก้อนถ้วย

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่ทำการล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการ การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ ให้เป็นไปตามแนวทาง ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ สถานที่ราชการ หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยผังเมือง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นระยะที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเหตุรำคาญ และไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ความในวรรคแรก มิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อกำหนดท้องถิ่นใช้บังคับและมีข้อจำกัดเรื่องการย้ายสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ

๒.๑ อาคาร ต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย ในกรณีที่เป็นอาคารรวบรวมหรือสะสมยางก้อน ควรปิดมิดชิด

๒.๒ พื้น ต้องทำด้วยคอนกรีต หรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรง อยู่ในสภาพดี เหมาะสม ปลอดภัย ไม่ลื่นไถล และทำความสะอาดง่าย ในกรณีลานรับซื้อ/สะสมยางก้อน พื้นควรมีความลาดเอียงสามารถระบายน้ำเสียไปยังท่อ/รางระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำเสียขัง

๒.๓ ผนัง ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และทำความสะอาดง่าย

๒.๔ หลังคา ต้องมุงด้วยกระเบื้องหรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรง

๒.๕ มีประตู หรือทางเข้า-ออกสถานประกอบกิจการ ที่มีความกว้างเพียงพอกับการเข้า-ออก ของยานพาหนะ และการเคลื่อนย้ายในกรณีฉุกเฉิน

๒.๗ มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสม

๒.๘ มีการระบายอากาศในอาคารโดยวิธีธรรมชาติหรือวิธีกล และมีการระบายอากาศที่เหมาะสม

๒.๙ มีท่อหรือรางระบายน้ำแบบปิดภายในอาคารและภายนอกอาคาร

๒.๑๐ ทำความสะอาด และบำรุงรักษาอาคาร รวมทั้งพื้นที่ใช้สอยอื่นๆ อย่างสม่ำเสมอ

๓. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์

๓.๑ เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

๓.๒ เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ที่มีส่วนที่เป็นอันตราย ต้องมีครอบป้องกันอันตราย

๓.๓ เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เปลือกนอกเป็นโลหะ จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าที่ได้มาตรฐาน เช่น สายดิน และเครื่องตัดไฟรั่ว เป็นต้น

๓.๔ การเดินสายไฟ ต้องเดินสายไฟให้เรียบร้อย หรือเดินในท่อร้อยสาย

๓.๕ เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำ หากพบการชำรุด ต้องดำเนินการซ่อมแซมและแก้ไข พร้อมทั้งต้องมีป้ายหรือสัญญาณเตือนกรณีเครื่องจักรชำรุดหรือขัดข้อง เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

๔. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้ และการสุขาภิบาลอาหาร

๔.๑ จัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากบริเวณการผลิต โดยลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องปราศจากความสกปรกหรือการปนเปื้อน

๔.๒ จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาด และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน

๔.๓ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้ให้บริการแก่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

๔.๔ จัดให้มีอ่างหรือที่ล้างมือ พร้อมสบู่ ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

๕. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศ และมลพิษทางเสียง

๕.๑ มีการป้องกัน ควบคุม หรือบำบัดกลิ่นจากการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

๕.๒ มีการป้องกัน ควบคุมไอระเหยของสารเคมี และฝุ่นละออง จากการประกอบกิจการ เพื่อไม่ให้เกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ มีการควบคุมระดับเสียง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๖. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตราย และสิ่งปฏิกูล

๖.๑ มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการ รวมถึงน้ำชะล้างจากลานกองเก็บวัตถุดิบ ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

๖.๒ ล้างทำความสะอาดลานรวบรวมหรือสะสมยาก่อนทุกครั้งหลังเลิกงาน หรือหากพบว่ามือน้ำเสียขังในปริมาณมาก

๖.๓ ในการขนส่งยางก้อน ควรปูแผ่นพลาสติกหนาป้องกันการรั่วไหลของน้ำเสียลงสู่พื้นถนนระหว่างการขนส่ง และใช้ผ้าใบปิดคลุมรถขนส่งให้มิดชิด

๖.๔ จัดให้มีภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย มีการทำความสะอาดภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอรวมทั้งมีการรวบรวมและกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องลักษณะ

๖.๕ มีการจัดการกากของเสีย สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือวัสดุที่เสื่อมคุณภาพจากกระบวนการผลิต รวมถึงวัสดุอื่นๆที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๖.๖ จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม และอ่างหรือที่ล้างมือ พร้อมสบู่ ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม โดยจัดห้องส้วมแยกชาย-หญิง และมีจำนวนอย่างน้อยในอัตรา ๑ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๑๕ คน อัตรา ๒ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๔๐ คน อัตรา ๓ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๘๐ คน และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน ๑ ที่ ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๕๐ คน

๗. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันเหตุรำคาญ

จัดให้มีมาตรการ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อป้องกันปัญหาเหตุรำคาญที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสภาพความเป็นอยู่โดยปกติแก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

๘. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

๘.๑ จัดให้มีทางหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉิน พร้อมแผนผังแสดงโดยต้องมีป้ายแสดงให้เห็นเด่นชัด สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

๘.๒ จัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องมีการบันทึกผลการตรวจสอบ และบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย ๖ เดือน/ครั้ง

๘.๓ มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับ ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน ในแต่ละแผนกของสถานประกอบการนั้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับการฝึกซ้อมดับเพลิง และการฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง กรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป ให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘.๔ มีสถานที่จัดเก็บสารเคมีที่ใช้ในการประกอบกิจการ ที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย และแยกออกจากบริเวณการผลิตอื่นๆ โดยต้องจัดให้มีป้ายแสดงชนิด ประเภทของสารเคมีแต่ละชนิดไว้อย่างชัดเจน จัดให้มีบัญชีรายชื่อและเอกสารข้อมูลความปลอดภัยสารเคมี (SDS; safety data sheets) โดยเอกสารทั้งหมดให้แสดงเป็นภาษาไทย จัดเก็บไว้ในที่เปิดเผยและเรียกดูได้ง่าย

๘.๕ จัดให้มีแสงสว่างภายในสถานประกอบการที่เพียงพอตามลักษณะงาน ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘.๖ มีการควบคุมปริมาณฝุ่นละออง และความเข้มข้นของสารเคมีในบรรยากาศการทำงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘.๗ จัดให้มีมาตรการป้องกัน ควบคุมปัญหาเสียงดังภายในสถานประกอบการให้ได้มาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘.๘ มีการ...

๘.๘ มีการควบคุมความร้อนภายในสถานประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘.๙ จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้เพียงพอและเหมาะสมตามลักษณะงาน เช่น หน้ากากป้องกันกลิ่น ไอระเหยสารเคมี และเชื้อรา ที่ครอบหูหรือที่อุดหู ถุงมือ รองเท้าบูท เสื้อคลุม เป็นต้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้ และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ทั้งนี้ต้องมีมาตรการในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการปฏิบัติงาน

๘.๑๐ จัดให้มีคู่มือหรือเอกสารที่แสดงขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และจัดเก็บให้เป็นสัดส่วน ณ จุดปฏิบัติงาน ในที่เปิดเผยและเรียกดูได้ง่าย

๙. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

๙.๑ จัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานแรกรับเข้าทำงาน และผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และตรวจตามปัจจัยเสี่ยง ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

๙.๒ ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรมหรือให้ความรู้ก่อนเข้าปฏิบัติงาน เช่น ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย สุขอนามัยส่วนบุคคล และวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน เป็นต้น พร้อมทั้งมีการบันทึกผลของการอบรมทุกครั้ง

๙.๓ จัดให้มีสถานที่ชำระล้างร่างกาย และชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น ภายในสถานประกอบกิจการ

๙.๔ กรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน ต้องมีการดูแลผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย รวมถึงมีการส่งต่อผู้ป่วยได้ทันทั่วถึง

๙.๕ จัดให้มีมาตรการควบคุมการทำงาน ยก แบก หาม หาบ ทูน ลาก หรือเข็นของหนักของผู้ปฏิบัติงานไม่เกินอัตราน้ำหนักที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในกรณีของหนักเกินอัตราน้ำหนักที่กำหนด ต้องจัดให้มีและให้ผู้ปฏิบัติงานใช้เครื่องทุ่นแรงที่เหมาะสม และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

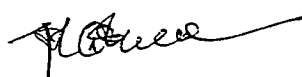
๙.๖ มีข้อบังคับกับผู้ปฏิบัติงาน มิให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติด และไม่รับประทานอาหาร ขณะปฏิบัติงาน

๑๐. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกัน ควบคุม สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

จัดให้มีมาตรการป้องกัน ควบคุม สัตว์และแมลงพาหะนำโรค ในพื้นที่สถานประกอบกิจการ

๑๑. ราชการส่วนท้องถิ่นควรนำหลักเกณฑ์ในคำแนะนำนี้ไปออกเป็นข้อกำหนดของท้องถิ่นภายในระยะเวลา ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปี หลังจากคำแนะนำประกาศใช้ กรณีราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการการล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบแล้ว ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์และประชุมชี้แจงข้อกำหนดของท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบทั่วกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

(นายสุรธรรมชัย วัฒนายิ่งเจริญชัย)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประธานคณะกรรมการสาธารณสุข